

פרשת שופטים

פני העם כפני המלך:

"..ואמרת אשים עלי מלך ככל הגויים אשר סביבותי" (דברים י"ז, י"ד). רצון העם להמליך עליו מלך "ככל הגויים", מתקבל בהבנה מסוייגת: "שום תשים עליך מלך.." (ט"ו).

הסיכון הוא שעתיד העם וזהותו, נמצאים בידי המלך ולכן חובה שיהיה דווקא: "מקרב אחיד" ולא נוכרי.

רצון העם להמליך על עצמו מלך ולהידמות לשאר הגויים, מתקיים בכפוף למגבלה רצינית - שהמלך עצמו לא ינהג כשאר המלכים.

בחירת המלך מתמקדת בעיקר בתכונותיו ובמעלותיו כאדם: "לבלתי רוס לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצווה ימין ושמאל.." (כ').

סגולתו של העם שזורה באישיותו של המלך, קודם כל, כאדם.

(יורם קימלמן)

פרשת השבוע – נתנאל ניימן

שבת פרשת שופטים		ימי החול	
הדלקת נרות	18:39	זמן תפילין / טלית	05:33←05:29
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:31←09:30
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:10	מנחה וערבית	18:40
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	18:50←18:58
צאת השבת	19:33	ערבית	20:10

אחות תורנית : חגית קאופמן

שבת
שלום

למה מפטירין בנביאים?

לפי שגזרו על ישראל (בזמן השמד של אנטיוכוס אפיפנוס 168 - 165 לפני הספירה, שגזר על ישראל) שלא יקראו בתורה וכנגד זה תיקנו הפטרה שתעסוק בענייני הפרשה.

היוונים לא גזרו על קריאת ספרי הנביאים, כי לא חשבום לספרי דת, אלא לספרי מוסר כללים. אחרי שבטלה הגזרה לא בטל המנהג להיות מפטיר בנביא אחר קריאת התורה.

בזמן קדום היו מפטירין גם במנחה בשבת, כפי שנראה מהגמרא שאמרו "המפטיר בנביא (במנחה) בשבת..." (שבת כ"ד). וכתב שם רש"י: מצאתי בתשובות הגאונים, שהיו רגילים לקרוא בנביא בשבתות במנחה (...), ובימי הפרסיים גזרו גזרה על זה, וכיון שנסתלקו נסתלקו (כלומר התקנה הזו של הפטרת מנחה, לא שרדה לדורות).

למה נקראת 'הפטרה'?

(אבודרהם) לפי שהיו נפטירין בה מקריאת התורה.

(רבינו תם) לפי שנאמר במסכת סוטה בפרק 'ואלו נאמרין': כיון שנפתח ספר תורה אסור לדבר אפילו בדבר הלכה, (...) ולאחר קריאת התורה הותרו לפתוח ולדבר, והוא מלשון 'יפטירו בשפה', ומלשון 'פטר רחם' = פתוח.

(אחרים) מלשון 'אין מפטירין לאחר הפסח', לשון סלוק מן הדבר. כלומר אחר שקראו ההפטרה נסתלקו מתפלת יוצר ומתחילין בתפלת מוסף.

אמנם יש עניין שקריאת ההפטרה תהיה בזיקה לפרשת השבוע אך מלבד המנהג שפשט היום לסיים את הקריאה במשך שנה אחת עפ"י השיטה הבבלית, המקורות על מנהגי א"י מצביעים על כך שבא"י המחזור לסיום התורה נמשך כשלוש שנים ואף יותר.

ולכן כאשר נבדוק את הקשר בין הפרשה להפטרה, לעיתים קורה מקרה שבו הקריאה בתורה היא לפי המנהג הבבלי של שנה אחת, אך ההפטרה צמודה רק לחלק מן הקריאה, עפ"י המחזור של 3 שנים וחצי.

למרות האמור לעיל לגבי הזיקה בין ההפטרה לפרשה בחלק מן המקרים יש מסורות כבר מהגמרא על ההפטרות כמו למשל, ארבע פרשיות שקשורות לענייני דיומא של ערב פסח. בהמשך מופיע המנהג של תלתא דפורענותא (שלוש הפטרות בענייני פורענות בזמן 'שלושת השבועות') ומיד אחריהם שבע דנחמתא (שבע הפטרות בענייני נחמה).

ברוך ה' אשר בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת.

שנזכה להבין אותם באמת.

יוסי' יפה

חספין

צ' הפטרת שופטים

השבת נקרא את ההפטרה הרביעית מ"שבעה דנחמא", הלקוחה מספר ישעיהו, פרקים נ"א - נ"ב.

פרשת שופטים עוסקת במצוות המוטלות על הציבור ומעצבות את דפוסי התנהלותו ברגיעה ובחירום.

המעבר מחיי המדבר למציאות של דפוסי קבע בארץ מחייבת הדרכה והיערכות מיוחדים.

ההפטרה, הממשיכה את רצף מאפייני הנחמה והגאולה של האומה [נחמה המעבירה את האומה ממציאות של חירום וחורבן, למציאות של אומה על אדמתה], עוסקת גם היא במעבר מחיי גלות לדפוסי קבע בארץ ומצריכה הנחייה מיוחדת.

(מתוך אתר "כיפה")

אזכרה

לישראל שריד – 3 שנים לפטירתו.

ביום שלישי, י' באלול, 10/9

בשעה 17.30 – יציאה לבית עלמין

בשעה 18.15 – במועדון לחבר

המשפחה

בן'ט מספר'ט

"האמנם עוד יבואו ימים בסליחה ובחסד ותלכי בשדה ותלכי בו כחלך התב.."

(לאה גולדברג)

נארח את שרה בלנקשטיין (אש)

ונשמע ממנה על עבודתה במרכז הסיוע "תאיר" - לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית.

יום שני, ט' באלול, 9.9.19

בשעה 20:45 במועדון לחבר

הציבור מוזמן ל. תרבות

בס"ד

במלאת 4 שנים לפטירת אבינו – בני ז"ל,
נקיים אזכרה לצ"נ, בע"ה ביום ראשון
ט"ו באלול (15/09/19)

17:45 - עליה לקבר
לאחר מכן נתכנס במועדון לחבר,
שתיה וכיבוד קל במקום.

18:30 - תפילת מנחה
דברי זיכרון וסיום מסכת

19:00 - "היכרותי עם בני ז"ל - המעוז מול עזה"
מאיר בן שבת, לשעבר מפקד המרחב הדרומי בשב"כ

תפילת ערבית

* * *

היום שלישי, י"ז באלול (17/09/19)
נקיים ט"ו קצר לזכרו:
המקום: יער חרובית, תל צפית- מסלול למשפחות
נפגש בשעה 15:00 - 2 ק"מ אחרי הכניסה,
בחניון (סימון שהילים אדום).
סיום משוער בשעה 19:00.
המסלול מעל, כ- 4 ק"מ, כולל עליה וירידה מהתל.
• לא מתאים לעגלות
אפרטים - עדיאל 052-8694567

נשמח בהשתתפותכם!
משפחת גינזברג

אחור דברית שאמר יחזקאל בטקס פתיחת שנת הלימודים ה'תשס"ד

בדיוק היום לפני שמונים שנה, החלה באירופה מלחמת העולם השנייה, שהביאה את השואה הנוראית על עם ישראל. היום, שמונים שנה אחרי, עם ישראל חי בארצו במדינה פורחת ומשגשגת, ומעל שני מיליון תלמידים החלו היום את לימודיהם בבתי הספר. בנוסף לכך, היום ראש חודש אלול, ועוד אלפי תלמידים ותלמידות מתחילים היום את לימודיהם בשיבות, במדרשות ובמכינות קדם צבאיות.

הודו לה' כי טוב! כמה אנחנו צריכים להודות לקב"ה על שזכינו לחיות בדור הזה, דור של גאולה, דור שזוכה לכל הטוב הזה במדינת ישראל.

תפקידנו ילדים, להמשיך ולפתח את כל הטוב הזה, הן מהבחינה הפיזית, והן מהבחינה הרוחנית. עם ישראל יהיה זכאי להמשיך לשבת בארצו וליהנות מכל הטוב הזה, רק אם ידע להתנהג כראוי. כפי שלמדנו היום בספר מלכים א' פרק ט', הפרק היומי במיזם 929 – שם מסופר, שה' נראה אל שלמה המלך אחרי שהוא סיים לבנות את בית המקדש, ואמר לו כך: "ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתום לבב וביושר, לעשות ככל אשר ציוויתך, חוקי ומשפטי תשמור. והקימותי את כסא ממלכתך על ישראל לעולם..." (פס' ד'ה'). רק אם נשמור את מצוות התורה נזכה להמשיך לשבת בארצנו. תלמידים יקרים – אנחנו משתדלים לתת לכם את הכלים לכך, ולחנכם לעשות תמיד את הטוב והישר, ומתפללים שנצליח יחד במשימה, ושאתם תהיו טובים, ישרים ומאושרים, וגם מצטיינים בלימודים, אוהבי תורה ויראי שמים. יהי רצון שנצליח!

שלוש פעמים בכל יום אנחנו אומרים בתפילה: "וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו" – זכינו השנה שלומדים בבית ספרנו שני עולים חדשים מארצות הברית, ותשעה עולים מאתיופיה, שבאים ממרכז הקליטה באיבים, והגיעו אלינו כבר בסוף שנה שעברה. קליטת העולים מאתיופיה, היא בעינינו משימה לאומית. גם התלמידים שלנו יודעים זאת ושותפים מאוד פעילים במשימה. השנה העולים משולבים בכיתות האם בחלק משמעותי מהשעות, והמשימה גדולה עוד יותר. נאחל להם קליטה טובה בבית ספרנו ובארצנו, והרבה הרבה הצלחה!

בחודשיים האחרונים עבדנו קשה כדי להכין את בית הספר לשנה החדשה. אני מבקש להודות לכל צוות המורים על ההכנות הרבות, ובאופן מיוחד לעובדי המינהלה שלנו – מלכה, ירדנה, חגית ואשכול, שעבדו במסירות רבה מאוד כמעט כל החופש, כדי להכין את בית הספר כראוי.

תודה נוספת, מעומק ליבי, לשותפי הקרובים שבלעדיהם זה לא היה קורה – יצחק שלומי – מנהל חטיבת הביניים, ואפרת אלמסי – הסגנית. יישר כוחכם!

אני מבקש להודות לכל עובדי המועצה האזורית, על פועלם, כל אחד בתחומו, ובאופן מיוחד לירון חדד שמפעיל אנשים שונים, למוטי – מנהל מחלקת החינוך ולתמיר – ראש המועצה. תמיר, בטקס לפני שנתיים הבטחת למזג את האולם. זה לקח יותר זמן ממה שהתכוונת, אבל העיקר שזה קרה, ושנחנו יושבים היום באווירה נעימה! תודה לך!

תודה אחרונה – לכם ההורים, על שבחרתם בנו להפקיד בידינו את אוצרכם היקר מכל. מבטיחים לעשות את המיטב והמירב למענם.

תלמידי כיתה א' היקרים והמתוקים – זהו יום מרגש עבורכם, עבור ההורים והסבים, ועבור כולנו. מאחל לכם שתמיד תמיד תבואו לבית הספר בשמחה, ותצאו ממנו בסוף היום, גם בשמחה ובאושר, על כל מה שלמדתם ועשיתם כאן. לכל משפחת דע"ת המורחבת – שנה טובה ומתוקה, בריאות טובה והרבה הצלחה!

מתי בפעם האחרונה עשית משהו בשביל משהו?...

מהנצח ב"חסד אמת"

חשבנו לעדכן ולספר על "חסד אמת" בעקבות הצטרפותן של משפחות חדשות לקיבוץ, וגם סתם כדי להזכיר...
"חסד אמת" זהו ארגון צדקה שהוקם על שם אמתי יקותיאל הי"ד, בן הקיבוץ שנרצח בפיגוע ירי בירושלים.
הארגון תומך ב- 17 משפחות נזקקות מהאזור, ובימי חמישי בלילה, פעם בשלושה שבועות, מחלקים להן
החניכים חבילות מזון. שבט הרא"ה וצוות נחשון לקח על עצמו את האחריות העצומה הזאת! כל הכבוד!!

אנו זקוקים לעזרתכם ויש מספר דרכים בהן תוכלו לעזור לנו!

- * **בכלבו** - ישנו ארון פלסטיק אפור משמאל לדלת הפנימית, בו תוכלו לשים מצרכי מזון "יבשים" ובסיסיים.
- * **ביצים** - אנו קונים ביום החלוקה, אך מי שרוצה לתרום יש בשבוע של החלוקה "רשימת ביצים" על הארון.
- * **קופות צדקה בבתים** - פעמיים בשנה אנו אוספים אותן. מי שאין לו ורוצה - מוזמן ליצור איתנו קשר.
- * **תרומה כספית** - כמו כן, ישנה אפשרות לתרום סכום כסף קבוע כרצונכם בכל פעם שיש חלוקה (פעם בשלושה שבועות).
- * **הסעות חלוקה** - ביום חמישי בלילה, פעם בשלושה שבועות אנו זקוקים לנהג שיסיע את החניכים לחלוקה. נשמח אם המתנדבים להסיע פעם בכמה חודשים יפנו אלינו ונוסיף אותם לרשימת הנהגים המסורים שלנו (קפה ועוגיות עלינו)!

זו ההזדמנות להודות לכל התורמים ממרצם ומזמנם; לעובדי הכלבו על העזרה והסבלנות הרבה בכל מה שנחוץ,
לנהגים על הנכונות לעזור בשמחה בשעות לא שעות, לכם שסובלים את המטרד הסביבתי הנ"ל, וכמובן לכל
התורמים מכספם - בזכותכם ל-17 משפחות נוספות יש מה לאכול. תודה רבה!

לשאלות, הערות, הצטרפות לנהגים קבועים ותרומה חודשית - ניתן לפנות אלינו ונענה בשמחה:

מיה אייל - 0506486144

הלל אהרון - 0542815656

חיים
מלך

ל'הודית אפשטיין ולכל המשפחה, מלל טוב להולדת הנ"ל
נכד לאילנה ואיצקא אפשטיין, בן לשבות וישראל אפשטיין
איחולים למחלות ולנחת!

הכר את החקר, מלווית קצת אחרת..

קבלו את יעקב פרידמן - "המתמיד".

מתי והיכן נולדת?

נולדתי ב 1 נובמבר 1953. בעיר קליבלנד (בין ניו יורק לשיקאגו) שבמדינת אוהיו, ארה"ב.

ספר על זיכרונות ילדות.. הגעתי כל יום בהתמדה לבית הספר היהודי "היברו אקדמי" שבקליבלנד ואף קיבלתי כל חצי שנה תעודה על כך שבלטתי בנוכחותי המרשימה. התחלתי ללמוד שם מגיל 3 עד לסיום התיכון. זיכרון הילדות הראשון שלי הוא מגיל 3-4 כשהלכתי עם אבי ואחיו לבית הכנסת הסמוך לביתי שהיה בעצם בית הרב ברחוב בו גרתי. קראו לו הרב דוייטש, הוא היה המוהל שלי. לרב היו 7 בנות ואף לא בן זכר אחד.. בית הכנסת שפעל בסלון ביתו, היה קטן והאוויר בו היה דחוס. מיותר לציין שלא היה שם מזגן או כל אמצעי חימום. בחורף החום האנושי חיפה על הקור, ובקיץ היתה קצת בעיה.. התפילה היתה ארוכה ואקטיבית מאוד. רוב המתפללים היו חרדים שהתפללו בשבתות, בכל עונות השנה, עם שטריימלים ומעילים ארוכים שחורים.

איך הגעת לסעד ומתי? הגענו כל המשפחה לסעד, באוקטובר 93 הישר מקליבלנד. היו לנו 18 מזוודות ומכולה שהגיעה בעקבותינו. התמקמנו בבית בו מתגוררים היום משפחת קימלמן (הפתעה גמורה..). כולם באו לראות את הפלא איך מכניסים את תכולת המכולה הענקית (40 רגל) לבית קיבוצי קטן. רבים לא ידעו על כך שבחצי מהמכולה הבאנו מוצרים לאנשים שביקשו להיעזר בנו כשירותי הובלה. בלילה הראשון הרגשתי כמו בתא מעצר – מנורה משתלשלת מהתקרה, מיטות אחידות וללא טלוויזיה. אחר כך התנאים הלכו והשתפרו..

מה התחביבים שלך? אוהב לשחק באולינג. שיחקתי הרבה באשקלון ובעבר העברתי שם חוג באולינג לילדי הקיבוץ. היום מצבי הבריאותי אינו מאפשר לי לשחק למרות שברשותי עדיין הנעליים, הכדור ואפילו התעודה המעידה על הצלחותיי. כששיחקתי בארה"ב היה לי משחק שבו הגעתי ל 9 סטרייקים מתוך 12 זריקות ("סטרייק" - הפלת כל עשרת הפינים בזריקה הראשונה) ול 280 נקודות, מתוך 300 האפשריות.

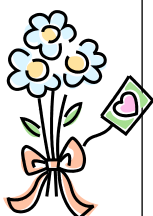
מה גורם לך נחת? אורחים. אני מאוד אוהב לארח אותם וגם להיפרד מהם בסוף.

מה המוטו שלך בחיים? עשה היום מה שאתה מסוגל ויכול, לא לחכות למחר..

למה אתה הכי מתגעגע? למשפחתי בארה"ב וגם לקניות שם.

איך אתה רואה את סעד בעתיד ואותך בסעד? אני מאמין שבטווח של 10 השנים הבאות, סעד תהיה כמעט כמו היום, רק שאני אצא בקרוב לפנסיה - חופשי, מאושר ובעיקר בריא.

ריאיון: יורם קימלמן

ללחן אפרים

ברכות לרצל 3 אתה פשירות הלאומי - ע'לי והצ'יח'!
100 חומ"ע וקה'לת סעד

5 ענין f"3 איתן"

לבקשת העורך אני משתפת אתכם בדברים אישיים שאמרתי בעצרת "נשים עושות שלום" * שהתקיימה ביום חמישי שעבר בעיר שדרות, כמחווה שת תמיכה, הזדהות ותקווה.

* מתוך ברושור התנועה: "נשים עושות שלום" היא תנועה בלתי מפלגתית רחבה וצומחת של עשרות אלפי נשים הפועלות ומשפיעות במרחב הציבורי והפוליטי. חברות בתנועה נשים בעלות דעות פוליטיות שונות, יהודיות וערביות, חילוניות ודתיות, מכל רחבי הארץ. כולנו קוראות להציב במרכז השיח הציבורי ובלב הפעילות המדינית, את מימושו של פתרון מדיני מכבד ומוסכם על הישראלים והפלסטינאים ואת שילובן של נשים בתהליכי קבלת החלטות בנושאי שלום ובטחון."

חברות יקרות, חברים יקרים,

אני חברת קיבוץ סעד (4 ק"מ קו אויר ממעזה), חמש שנים לצוק איתן - ותנועת המטוטלת הנפשית שלי הנעה בין תקווה לייאוש רק הולכת ומתגברת.

חמש שנים למבצע צוק איתן - והדר נכדי שנולד ברגע של תקווה (הפסקת אש) **שנגוזה תוך כמה שעות** (בדרך מסעד לבית חולים מאיר בכפר סבא) **כבר בן חמש**. רק לפני שבועיים חגגנו יומולדת והרמנו שש פעמים, אחת לשנה הבאה. ילד קסום, עם שער בצבע פרי הדר, אבל האם גם הוא עוד 13 שנים יצטרך להגן בגופו על המקום הזה?

בוקר יום שישי, הראשון באוגוסט 2014, ה' מנחם אב, לאחר ימי לחימה רבים וקשים באזורנו, אני מקבלת טלפון משמח ומתבשרת שבתי הבכורה ילדה בן בריא בבית חולים מאיר - לאם ולתינוק שלום.

בו זמנית מודיעים על סיכויים להפסקת אש.

אני אומרת לבתי בטלפון "הילד הזה הביא עם לידתו בשורת שלום!" מתארגנת ויוצאת מהר מסעד לכפר סבא. בשער הקיבוץ אני מעלה שלושה טרמפיסטים טרוטי עיניים, מזיעים, מלוכלכים שרק שרוצים הביתה. השמחה ברכב הקטן גדולה טרמפ עד הבית כמעט.. איזה מזל.. מתחילים לגלות חברים משותפים ... חגיגה של הפסקת אש ושמחה על החזרה לחיים.. ואז לפתע מקבל אחד החיילים הודעה ואומר לי בקול משבית שמחות: "תעצרי לנו במקום הראשון שאת יכולה, אנחנו חוזרים".

את המשך הדרך אני עושה לבד בדאגה גדולה, אך כשאני מגיעה למחלקת יולדות בבי"ח מאיר מחבקת מנשקת את הבת והנכד שפלומת שערו זהב - אני שוכחת לרגע מכל מה שקורה כמה ק"מ דרומה ואני בבועה של התרגשות ואהבה.

"כבר יש לנו שם לקטן" אומרת הבת "החלטנו עליו מזמן". ואני - מתאפקת ולא שואלת.

יום שישי, ערב שבת, אני נאלצת לעזוב מהר לנסוע לפני כניסת השבת הביתה. הכבישים ריקים כמעט. אני מדליקה רדיו מבינה שאין זכר להפסקת האש, שומעת על קרבות קשים, הריגת חיילים בקרב באזור רפיח, אולי חטיפה? ירי מסיבי ברפיח וככל הנראה גם אזרחים רבים הרוגים אצל השכנים ...

מתקוות גדולות בהן נפתח היום אני נופלת לבירא עמיקתא.. רוצה להגיע הביתה בלי "צבע אדום" בדרך, רוצה למחוק את אירועי השעות האחרונות ולהישאר בבשורת התקווה והלידה מהבוקר.

תמונות החיילים היפים, מאירי הפנים, על מסך הטלביזיה - לא נותנות לשמחת הלידה מקום. אני דומעת כאילו אני מכירה אותם אישית. וחושבת על הנכד ששוכב בעריסה בכפר סבא. לאיזה עולם הוריו הביאו אותו?

שבוע אח"כ ביום שישי, כשהמבצע עדיין רחוק מלהסתיים, ביטלנו את חגיגת הברית שרצינו לעשות בסעד, והכנסנו את הנכד המתוק בבריתו של אברהם אבינו, בבית המחותנים ברעננה בפורום משפחתי מצומצם.

כשהושלם המשפט "ויקרא שמו בישראל" ... "הדר" – נדמה לי שכל הנוכחים הצטמררו. המקריות הזו של חטיפת והריגת הדר גולדין ז"ל והולדת הדר הקטן שלנו בדיוק באותו בוקר, קיבלה משמעות סימבולית עמוקה.

האם להדר הקטן יש סיכוי גדול יותר לחיים של צמיחה ופריחה ללא איומי מלחמה? מה אני, סבתא שלו, יכולה לעשות כדי להבטיח לו ולרבים שכמותו משני צידי הגדר עתיד מבטיח יותר?

בפרשת השבוע שנקרא מחרתיים בבתי הכנסת אומר משה לבני ישראל בערבות מואב, ערב כניסתם לארץ: **"וְעַבְדְּתֶם, אֶת ה'יְרֵדוֹן, וְיִשְׁבְּתֶם בְּאֶרֶץ, אֲשֶׁר ה'.. מְנַחֵל אֶתְכֶם; וְהָיִיתְכֶם לְכֶם מִכָּל אִיְבֵיכֶם מִסָּבִיב, וְיִשְׁבְּתֶם בְּטָח"** (דברים יב, י).

ההבטחה כמובן מותנית בהתנהגותם של היושבים בארץ ובין כל שאר המצוות הנזכרות בפרשה נזכר איסור אכילת הדם בעת הזבח.

"וְאָכַלְתָּ בָּשָׂר, כְּבָרְכַת ה' [...] רַק הַדָּם, לֹא תֹאכְלוּ" ובהמשך **"... רַק חֶזֶק, לְבַלְתִּי אֶכֶל הַדָּם, כִּי הַדָּם, הוּא הַנֶּפֶשׁ; [...] לֹא, תֹאכְלֶנּוּ עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפָּכֶנּוּ, כַּמִּים [...] לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וּלְבִנְיָךְ אַחֲרֶיךָ, עַד עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר, בְּעֵינֵי ה' "** (שם, יט-כט בדילוגים).

בפרפרזה על מצוות איסור הדם אני רוצה לומר כי נדמה לי שעד שלא נעשה הכול כדי שלא יישפך דם האדם על הארץ כמים, לא נוכל לומר כי עשינו את **"הישר והטוב בעיני ה' "**. עלינו לעשות כל שביכולתנו לעידוד המנהיגות לבחינה רצינית של אופציית הסדרה וההסכם.

אסור לנו להתיימש מהתקווה לקידום הסכם מדיני באזור המדמם הזה, **"לְמַעַן יִיטֵב"** לנו ולשכנינו **"לָךְ וּלְבִנְיָךְ אַחֲרֶיךָ"**.

גילי זיוון

לילי וישראל

מלך טוב לילי וישראל

לאורלי ויונתן וידם ולכל המשפחה

איחולים למחות ולנחת!